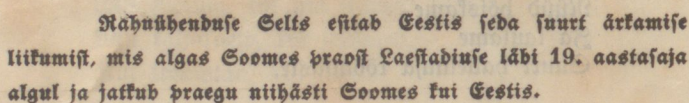

S. Roosikrantsi 2-1
10. märtsil 1935 a., leht 5 p. I.

PEDAGOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
FOND K37981-4

„Ärgake“ nii wahid hüüdnud
Ja linna kõrgeist tornist laulwad:

„Jeruusaleem, oh ärka sa!“

Südaöö on kätte jõudnud

Ja wahimehed on ju hüüdnud:

„Oh targad neitsid, tõuske ka

Ja wõtke lambid nüüd,

Sest peigmees ootab teid!

Halleluuja!

Nüüd rutake,

Et olete

Kõik walmis tema pulmale!“

Wahid laulwad, Siion kuuleb,

Ta süda wäga rõõmusteleb,

Ja ärkab, tõuseb rutuga;

Peigmees tuleb taewast aus,

Ning armu wäes ja taewa jõus,

Ta walgus paistab selgest ka.

Oh tule, kallis peig!

Oh Jeesus, Isa Poeg!

Hosianna!

Ju tuleme

Nüüd peiule

Ta kalli rõõmu lauale.

Kiitust laulgu meie hääled,

Uu, kiitust taewa hulga keeled,

Et hüüdu kandlel, pasunad!

Wärawad on pärlist tehtud,

Su linnas, kus meid siis saab nähtud,

Kus inglid wastu tulewad.

Ei näinud silmad weel,

Ei kuulnud kõrwad teal

Säärast rõõmu;

Nüüd hõiskame,

Ja laulame

Suurt halleluuja rõõmsaste.

Üks tallekene lepitās
 Maailma ehitused,
 Ja puu peal surres kaotas
 Patuste kõverused;
 Ja käis nii haige, wigane,
 Ja tapeti nii delasti,
 Ei olnud rõõmu temal;
 Sai naerdud ära teotud,
 Ja suures hädas surmatud,
 Ning kandis kõik heal meelel.

See tall on minu armas wend
 Ja hinge lunastaja,
 Ja Jsa teda läkitand
 Mu lepitajaks saama.
 Ta ütles: „Mine, armas poeg,
 Ja lepita neid ära kõik,
 Kes pidid põrgu saama;
 Küll nad on wangis kangedi,
 Sa wõid neid peasta heldesti,
 Kui oma elu annad“.

See on mull' kõige tulusam
 Siin ilmas igal ajal,
 See on mull' kõige magusam
 Nii kodus kui ka mujal;
 Mu kannel, kui ma rõõmustan,
 Mu lust ja troost, kui kurbastan,
 Kui üksi ma, mu seltsiks,
 Mu manna, kui ma isunen,
 Mu kaljukaew, kui jänunen,
 Kui komistan, mu lepiks.

Wiisil: Jeesus, tule minule 59.

Oh mis kaunis asi see,
Et kui wennad, elame:
Rahus, armastusega,
Ilma kawaluseta.

Siis meid Issand heldeste
Õnnistab ka rohkeste,
Enne siin maailma peal,
Pärast igaweste seal.

Anna oma wäge nüüd,
Mis wõib kõiki südameid
Täita armastusega
Ja neid panna põlema.

Kõida kofku südamed,
Ühenda kõik wennaõsed,
Waeawas nii kui rõõmus ka
Oma armu kääga.

Omaj wiisil 487.

Dota hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Sõ wististi
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuts Jumal, truu abimees.

Dota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija,
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitseja pole lainte kait.
Ta on ju aitsja su häda sees
Meidki, Issand aita truu abimees.